

**DECEMBER 2025
JANUÁR 2026**

EDUMACY

NEWS LETTER

**Vitajte v EDUmacy newsletteri.
Aktuality z oblasti bezpečnosti,
kyberpriestoru, Európskej únie
a slovenskej zahraničnej politiky**

**NOVÝ PROJEKT Z DIELNE BIELEHO DOMU? RADA
MIERU A VŠETKO ČO O NEJ POTREBUJEŠ VEDIET
KRISTÍNA ŠEBOVÁ**

**GRÓNSKO V CENTRE POZORNOSTI: ČO JE DÔVODOM
POLITICKÉHO NAPÄTIA?
PETER ROKYTA**

**SOMALILAND V PRIAZNI IZRAELU?
PETER BAJZA**

**AUTONÓMNE DRONY V PRAXI
EMA FEJEŠOVÁ**

**EU- MERCOSUR: NAJSKÔR OSLAVA V
PARAGUAJI, POTOM FRAŠKAV ŠTRASBURGU
MARTIN MINAROVIC**

edumacy.eu

NOVÝ PROJEKT Z DIELNE BIELEHO DOMU? RADA MIERU A VŠETKO ČO O NEJ POTREBUJEŠ VEDIEŤ

KRISTÍNA ŠEBOVÁ

V novembri 2025 bola v OSN schválená Bezpečnostnou radou rezolúcia 2803 (2025), ktorá bola navrhnutá Spojenými štátmi americkými. Táto rezolúcia mala priniesť komplexný plán pre ukončenie konfliktu v Gaze a obnovu mieru. Súčasťou tohto plánu malo byť aj vytvorenie medzivládneho orgánu na urovnávanie konfliktov takzvanej Rady mieru. ([Dumitriu 2026](#))

O pár mesiacov neskôr, 16.1.2026 rozoslal americký prezident Donald Trump listy viacerým krajinám s výzvou, aby sa pripojili do tohto nového medzinárodného orgánu - Rady mieru. Medzi krajinami, ktoré takúto pozvánku v listinnej forme obdržali boli Kanada, Spojené kráľovstvo, Francúzsko, Saudská Arábia, Turecko, Poľsko, Čína, Bielorusko, Rusko či Izrael. ([Svetláková 2026](#))

V odoslaných pozvánkach, v ktorých mala byť aj Charta k tomuto novovzniknutému orgánu sa uvádzalo však niečo iné ako princípy Rady mieru zo spomínanej rezolúcie OSN. Podľa tejto Charty má byť Donald Trump vo funkcii "inauguračného predsedu" a má mať silné právomoci. Napríklad má mať právomoc sám menovať svojho zástupcu alebo má disponovať absolútnym právom veta. Nad radou má vykonávať dozornú funkciu sedem členná rada. ([Wax&Ionta 2026](#)) Rada má mať aj oveľa širší mandát ako bolo pôvodne schválené a nezameriavať sa len na oblasť Gazy, ale "trvalý mier v oblastiach zasiahnutých konfliktom". Trump Radu mieru označuje ako orgán, ktorý má plniť funkcie, ktoré OSN v súčasnosti nezvláda. Na jednej z tlačových konferencií sa na margo Rady mieru vyjadril nasledovne: „Želal by som si, aby Organizácia Spojených národov dokázala robiť viac. Želal by som si, aby sme Radu mieru vôbec nepotrebovali, ale OSN. A viete, pri všetkých vojnách, ktoré som vyriešil, mi OSN nepomohla ani pri jednej.“ A ako sa môžu krajiny stať súčasťou tohto Trumpovho projektu? Za trvalé členstvo je potrebné zaplatiť do spoločného rozpočtu miliardu dolárov. Krajiny sa môžu pripojiť aj bez zaplatenia tejto čiastky, avšak len na obdobie troch rokov. ([TA3 2026](#))

NOVÝ PROJEKT Z DIELNE BIELEHO DOMU? RADA MIERU A VŠETKO ČO O NEJ POTREBUJEŠ VEDIEŤ **KRISTÍNA ŠEBOVÁ**

Oficiálne bola Rada mieru založená 22.1.2026 na ekonomickom summite v švajčiarskom Davose podpísaním Charty Rady mieru. Pridalo sa doposiaľ 35 krajín, pričom pozvaných bolo 60. ([Holland 2026](#)) Pozvánku dostala napríklad aj Česká republika, ktorá momentálne rokuje ohľadom prijatia. Taktiež medzi pozvanými je momentálne aj Slovenská republika, ktorá ešte nepodala oficiálne stanovisko v tejto veci.

NOVÝ PROJEKT Z DIELNE BIELEHO DOMU? RADA MIERU A VŠETKO ČO O NEJ POTREBUJEŠ VEDIEŤ

KRISTÍNA ŠEBOVÁ

KOMENTÁR AUTORA

“

V sledovaní diania posledných dní ma akosi neprekvapuje projekt Rady mieru predstavený Donaldom Trumpom. Osobne mi skôr príde ako ďalší diel do skladania mozaiky jeho kultu osobnosti, ktorý si posledné funkčné obdobie urputne buduje. Zapadá do jeho rétoriky a možno aj jemu osobne kompenzuje nedosiahnuté víťazstvo Nobelovej ceny za mier, ktorú chcel získať. Zároveň operovanie s pojmami mier a vojna je v súčasnosti globálne efektívnym politickým nástrojom. Ťažko teda vidieť v založení Rady mieru úprimnú snahu o riešenie konfliktov vo svete a nastolenie obdobia détente, skôr mi príde ako ďalší bod v pomyselnom Trumpovom zozname s názvom “Ako všetkým ukázať, že práve ja a moja krajina máme najviac moci?”

”

KRISTÍNA ŠEBOVÁ

Študentka magisterského stupňa odboru Medzinárodné vzťahy, venuje sa bezpečnosti, zaujíma sa o región Balkánu, rada sa neustále zlepšuje v nemeckom jazyku.

NAPÄTIE OKOLO GRÓNSKA: ROZTOPIA SA L'ADY, ALEBO ZAMRZNÚ VZŤAHY?

PETER ROKYTA

O dlhodobom strategickom význame Grónska pre Spojené štáty americké svedčí už neúspešná snaha USA odkúpiť toto územie od Dánska v roku 1946 za približne 100 miliónov dolárov. Po takmer osemdesiatich rokoch sa otázka Grónska opäťovne dostáva do centra pozornosti, tentoraz však v zásadne odlišnom geopolitickom prostredí, ktoré je charakteristické rastúcim napätím v arktickom regióne a prehlbujúcou sa rivalitou veľmocí. Grónsko dnes čelí jednému z najvýraznejších geopolitických napätí vo svojej modernej histórii, pričom osobitne pozoruhodné je, že sa tento vývoj odohráva v rámci spojeneckých štruktúr, predovšetkým v kontexte Severoatlantickej aliancie ([The New York Times, 2019](#)).

Hlavným aktérom tohto vývoja sú Spojené štáty americké, ktoré otvorene deklarujú, že Grónsko považujú za kľúčové územie z hľadiska vlastnej národnej bezpečnosti, najmä v súvislosti s ochranou arktického priestoru a dlhodobou vojenskou prítomnosťou USA v regióne, reprezentovanou základňou PituffikSpace Base (Reuters). Tento postoj bol opakovane verejne artikulovaný aj zo strany súčasného prezidenta Spojených štátov amerických, ktorý zdôrazňoval urgentný strategický význam Grónska pre bezpečnosť USA, čím vyvolal širokú medzinárodnú politickú diskusiu (Reuters). V jej rámci zazneli aj kontroverzné úvahy o finančnej kompenzácii pre obyvateľov Grónska výmenou za jeho začlenenie do Spojených štátov, čo vyvolalo výrazne negatívne reakcie zo strany Dánska aj grónskej politickej reprezentácie ([Reuters, 2026](#)).

Strategický význam Grónska je zároveň posilňovaný klimatickými zmenami a topením arktického ľadu, ktoré zvyšujú dostupnosť severných morských trás a tým aj význam kontrolných bodov medzi Arktídou a Atlantikom. V tomto kontexte zohráva Grónsko dôležitú úlohu ako súčasť tzv. GIUK gap (Greenland–Iceland–United Kingdom), teda strategického námorného koridoru medzi Arktídou a severným Atlantikom, ktorého monitorovanie umožňuje USA a NATO včas odhaľovať pohyb ruských ponoriek a lodí smerujúcich do Atlantiku.

GRÓNSKO V CENTRE POZORNOSTI: ČO JE DÔVODOM POLITICKÉHO NAPÄTIA?

PETER ROKYTA

Významným strategickým prvkom zostáva aj americká vojenská infraštruktúra na území Grónska, predovšetkým základňa PituffikSpace Base, ktorá zohráva dôležitú úlohu v monitorovaní a včasnom varovaní pred balistickými raketami smerujúcimi k Severnej Amerike ([WorldNewJournal, 2025](#)). Z tohto hľadiska možno usudzovať, že Grónsko zohráva pre Spojené štáty americké kľúčovú až esenciálnu úlohu, keďže jeho geografická poloha a vojenská infraštruktúra významne prispievajú k bezpečnosti severoatlantického a arktického priestoru.

Je však dôležité poukázať aj na skutočnosť, že predmetom odborných diskusií nie je výlučne otázka národnej bezpečnosti USA v úzkom vojensko-bezpečnostnom kontexte. Z viacerých akademických a analytických centier sa čoraz častejšie objavujú názory, ktoré upozorňujú aj na ekonomické záujmy a dlhodobé geopolitické kalkulácie Spojených štátov amerických v tomto regióne (Reuters). V tomto širšom kontexte sa preto prirodzene vynára zásadná otázka, či je osud Grónska skutočne determinovaný výlučne vojensko-bezpečnostnými záujmami USA, alebo či významnú úlohu zohrávajú aj ekonomické faktory a širšie strategické ciele.

Tieto úvahy nadobúdajú na význame najmä v súvislosti s tým, že Grónsko disponuje významnými ložiskami nerastných surovín, medzi ktoré patria vzácne zeminy, urán, železná ruda, zinok, zlato, ako aj potenciálne zásoby ropy a zemného plynu (Reuters). Analytici zároveň poukazujú na to, že vzácne zeminy majú pre Spojené štáty americké osobitný význam, keďže sú nevyhnutné pre výrobu moderných technológií, energetických systémov a vojenského vybavenia. V kontexte snahy USA znížiť svoju strategickú závislosť od čínskych dodávok týchto surovín tak môže byť Grónsko vnímané aj ako potenciálna dlhodobá ekonomická alternatíva ([Reuters, 2026](#)).

GRÓNSKO V CENTRE POZORNOSTI: ČO JE DÔVODOM POLITICKÉHO NAPÄTIA?

PETER ROKYTA

Práve tento komplexný súbeh vojenských, ekonomických a strategických záujmov však vyvoláva obavy zo strany Dánska, ktoré tieto kroky vníma ako zásah do svojej suverenity. Podobné stanovisko postupne zaujali aj viaceré európske štáty, pričom v rámci NATO reagovali symbolickým posilnením vojenskej prítomnosti v arktickom priestore prostredníctvom spoločných cvičení, čím deklarovali podporu stability a bezpečnosti severoatlantického regiónu.

GRÓNSKO V CENTRE POZORNOSTI: ČO JE DÔVODOM POLITICKÉHO NAPÄTIA?

PETER ROKYTA

KOMENTÁR AUTORA

“

Z širšieho geopolitického pohľadu je možné konštatovať, že Spojené štáty americké sa v súčasnosti, najmä pod taktovkou Donalda Trumpa, snažia posilňovať svoju pozíciu svetovej veľmoci. Tento prístup sa prejavuje rôznymi krokmi v zahraničnej politike, napríklad vo vzťahu k Venezuele, ale aj prostredníctvom sankcií či politického tlaku na Európsku úniu, Čínu alebo Kanadu. V súvislosti s Grónskom je však dôležité zamyslieť sa nad tým, či takéto správanie voči územia, ktoré je súčasťou členského štátu NATO, skôr nevedie k oslabovaniu postavenia NATO v rámci svetového politického systému. Niektorí politickí analytici dokonca upozorňujú na to, že podobné kroky by v dlhodobom horizonte mohli prispieť k postupnej destabilizácii, až deštrukcii aliancie ako takej.

”

PETER ROKYTA

Študent v odbore Medzinárodné vzťahy a člen akademického senátu svojej fakulty s vášňou pre vojenstvo a bezpečnosť. Pracuje ako dátový analytik pre UNICEF.

SOMALILAND V PRIAZNI IZRAELU?

PETER BAJZA

Somaliland je odštiepenecký región na severozápade Somálskej federatívnej republiky, ktorý vyhlásil samostatnosť už v roku 1991, no žiadna krajina medzinárodného spoločenstva ho ako samostatný štát neuznala. Separatistické tendencie regiónu vyplývajú z koloniálnej histórie, keď bol pod britskou správou, na rozdiel od zvyšku dnešného Somálska, ktoré spravovalo Taliansko. Somálsko má strategickú polohu na východe Afrického rohu, obmýva ho Adenský záliv, na opačnej strane ktorého sa nachádza Arabský polostrov. V jeho blízkosti leží Babal-Mandabský prieliv, jeden z kľúčových bodov svetovej námornej dopravy.

26. decembra 2025 sa Izrael stal prvým štátom, ktorý uznal Somalilandskú republiku ako samostatný štát. Premiér Benjamin Netanjahu označil rozhodnutie za krok „v duchu Abrahámovských dohôd“, ktoré normalizovali vzťahy Izraela s viacerými krajinami arabského sveta a Somaliland deklaroval ochotu sa k nim pripojiť. Izrael tiež argumentuje dlhou a konzistentnou de facto štátnosťou Somalilandu. Somálsko zareagovalo ostrým odsúdením a označilo konanie Izraela za flagrantný útok na svoju suverenitu a územnú integritu. ([BBC, 2025](#))

Na medzinárodnej scéne vyvolalo uznanie Somalilandu vlnu odporu. Už nasledujúci deň vydalo 21 krajín arabského, islamského sveta a Afriky spoločné vyhlásenie, v ktorom krok Izraela jednoznačne odmietli. Dňa 29. decembra mimoriadne zasadla Bezpečnostná rada OSN, kde väčšina členov Izrael kritizovala, tradične s výnimkou Spojených štátov amerických. Krajiny podporujúce Somálsko argumentovali porušením Charty OSN, medzinárodného práva a nebezpečným precedensom, pre legitimizovanie uznávania separatistických regiónov iných štátov. USA naopak obhajovali „suverénne právo Izraela nadväzovať diplomatické vzťahy“ a kritiku Bezpečnostnej rady OSN odmietali ako prejav dvojitého metra, v kontraste s predchádzajúcimi prípadmi uznania Palestíny niektorými štátmi. ([PRESS UN, 2026](#))

SOMALILAND V PRIAZNI IZRAELU?

PETER BAJZA

Izrael aj Somaliland deklarovali budúcu spoluprácu v oblasti poľnohospodárstva, zdravotníctva, technológií a ekonomiky. Toto však nebolo jedinou motiváciou Izraela. Uznanie Somalilandu zapadá do širšej bezpečnostnej stratégie Izraela v oblasti Adenského zálivu, kde sa snaží čeliť hrozbám zo strany jemenských húsíov. Objavili sa aj špekulácie o možnom zriadení izraelskej vojenskej základne či o presídlení palestínskeho obyvateľstva z pásma Gazy na územie Somalilandu. Informácie prezentoval odvolaním sa na spravodajské služby prezident Somálska. Totovšak vedenie Somalilandu verejne odmietlo, čím sa snažilo aj zmierniť tlak arabských a afrických štátov. ([AL JAZEERA, 2025](#)); ([AL JAZEERA, 2026](#)); ([BBC, 2025](#))

Kým Izrael svojím krokom výrazne zhoršil vzťahy s viacerými arabskými krajinami, naopak sa ešte viac zblížil so Spojenými arabskými emirátmi, ktoré sú aktívne zapojené do konfliktu v Jemene a majú silné ekonomické a bezpečnostné väzby v Somalilande, najmä prostredníctvom prístavu Berbera. Izrael uznaním sledoval posilnenie regionálneho vplyvu a vytvorenie strategického partnerstva pri Adenskom zálive, zatiaľ čo Somaliland očakával prelomenie medzinárodnej izolácie. V skutočnosti Somaliland aj naďalej čelí diplomatickej izolácii, pričom uznanie zatiaľ neprinieslo zásadnú zmenu jeho medzinárodného postavenia a aj samotné konanie Izraela sa stretlo s odporom na medzinárodnej scéne. ([TLDR, 2026](#))

SOMALILAND V PRIAZNI IZRAELU?

PETER BAJZA

KOMENTÁR AUTORA

Izrael rozhodnutím uznať samostatnosť Somalilandu zatiaľ moc nezískal. Proti sa vyjadrila drvivá väčšina Bezpečnostnej rady OSN, jeho konanie nepridalo ani na kvalite vzájomných vzťahov s krajinami Blízkeho východu. Snaha rozšíriť Abrahámovské dohody aj mimo svoj región (naposledy pridal sa k nim pridal Kazachstan) sa mu teraz nevyplatila, keďže namiesto potenciálneho rozšírenia o nového signatára, boli dohody oslabené vyvolaním nevôle na strane arabských krajín. Ochotu pridať sa k nim deklarovala v Bielom dome minulý rok, ústami korunného princa, aj Saudská Arábia. Týmto krokom sa šanca na skoré podpísanie dohody s ňou výrazne znížila. Izrael sa namiesto Saudskej Arábie zbližil so Spojenými arabskými emirátmi, ktoré sa angažujú aj vo vojne v Sudáne. Spojené arabské emiráty uznanie Somalilandu neodsúdili, nepripojili sa k odmietavému stanovisku 21 krajín, naopak ho ticho podporujú. Napriek negatívam tento krok otvoril Izraelu nové možnosti angažovania sa v regióne. Zo strategického hľadiska je veľmi zaujímavá možnosť izraelskej vojenskej prítomnosti v blízkosti Jemenu, ktorá by mu poskytla možnosť chrániť svoje obchodné záujmy v regióne a hlavne možnosť odvetného, ale aj iného útoku na húsíov. Tí bývajú označovaní za iránsku proxy ozbrojenú organizáciu a v minulosti sa s Izraelom už vojensky konfrontovali.

PETER BAJZA

Študent bakalárskeho stupňa programu medzinárodné vzťahy, so záujmom o svetové dianie, bezpečnosť a históriu. Venuje sa štúdiu ruského a čínskeho jazyka.

AUTONÓMNE DRONY V PRAXI

EMA FEJEŠOVÁ

Testovanie dronu MQ-20 Avenger v Spojených štátoch na prelome roku 2025 a 2026 ukazuje, že využívanie umelej inteligencie v letectve sa posúva z fázy experimentovania do praktického overovania v reálnych scenároch a situáciách. Nejde už len o autonómne lety alebo prácu so senzormi, ale o snahu zapojiť bezpilotné lietadlo do širšieho systému velenia a riadenia tak, aby dokázalo spolupracovať s pilotovanými strojmi počas jednej misie. ([GA-ASI, 2025](#); [Air & Space Forces, 2025](#))

Významným míľnikom bolo testovanie riadenia MQ-20 priamo z kokpitu stíhačky F-22 Raptor. Testy ukázali, že pilot môže počas letu zadávať dronu konkrétne úlohy bez toho, aby bol odkázaný na klasické riadenie zo zeme. Cieľom nie je presunúť bojové rozhodovanie na stroj, ale umožniť pilotovi pracovať s bezpilotným prvkom ako s ďalším nástrojom na bojisku, napríklad na prieskum, krytie alebo rozšírenie prehľadu situácie. ([The WarZone, 2025](#))

Začiatok roka 2026 však posunul testovanie ešte ďalej. MQ-20 absolvoval autonómny let, počas ktorého bez priameho zásahu pilota sledoval a zachytil pilotované „aggressor“ lietadlo a vypočítal simulované riešenie zásahu. Aj keď nešlo o použitie reálnych zbraní, samotný priebeh testu ukázal, že autonómny systém už zvláda kroky, ktoré boli doteraz výlučne v rukách človeka. MQ-20 zvládol orientáciu v dynamickej situácii, načasovanie manévru a výber vhodného momentu na zásah. ([GA-ASI, 2026](#))

Zároveň je dôležité, že tieto autonómne schopnosti sú prezentované ako striktne obmedzené. Pri testoch sa opakovane zdôrazňovalo dodržiavanie tzv. keep-in a keep-out zón, teda presne definovaných hraníc pohybu v priestore. Autonómia tu neznamená voľné správanie bez kontroly, ale fungovanie v jasne nastavených pravidlách, ktoré majú zabrániť nepredvídateľným situáciám a umožniť bezpečné testovanie aj v prostredí s inými lietadlami a účastníkmi. ([FlightGlobal, 2026](#))

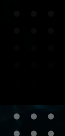

AUTONÓMNE DRONY V PRAXI

EMA FEJEŠOVÁ

V širšom kontexte tak testovanie MQ-20 poukazuje na snahu Spojených štátov nájsť rovnováhu medzi technologickým pokrokom a kontrolou. Ambícia rozšíriť autonómne schopnosti vo vzdušnom boji je zrejmá, no rovnako viditeľná je opatrnosť pri ich zavádzaní. Vývoj zatiaľ smeruje k modelu, v ktorom má autonómny systém podporovať pilotované lietadlá a znižovať riziko pre posádky, nie ich nahrádzať alebo konať bez jasného ľudského dohľadu. ([GA-ASI, 2026](#))

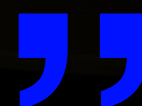
AUTONÓMNE DRONY V PRAXI

EMA FEJEŠOVÁ

KOMENTÁR AUTORA

Testovanie MQ-20 Avenger ukazuje, že autonómne systémy v letectve už nie sú len experimentom alebo vzdialenou budúcnosťou. Spojené štáty ich skúšajú v situáciách, ktoré sa čoraz viac podobajú reálnemu použitiu. Dron spolupracuje s pilotovaným lietadlom, zvládne zložitejší manéver a dokáže fungovať aj bez neustáleho zásahu zo zeme. Zároveň je však z týchto testov cítiť opatrnosť. Autonómia má jasne určené hranice a dron nekoná „sám od seba“. Vždy ide o úlohu, ktorú mu niekto zadal a ktorú má splniť podľa vopred daných pravidiel. To naznačuje, že armády síce autonómne technológie chcú, no zatiaľ im úplne nedôverujú. MQ-20 tak skôr než revolúciu predstavuje postupný posun. Nejde o náhlu zmenu spôsobu vedenia vzdušného boja, ale o pomalé testovanie toho, čo je ešte prijateľné a zvládnuteľné. Otázkou do ďalších rokov preto nebude, či autonómne systémy prídu, ale ako rýchlo a v akej miere sa stanú bežnou súčasťou vojenských operácií.

EMA FEJEŠOVÁ

Je študentkou magisterského stupňa bezpečnostných štúdií. Venuje sa medzinárodným organizáciám a vojenskej technike, pričom svoj odborný záujem rozširuje o autonómne systémy a využívanie AI vo vojenstve.

EU- MERCOSUR: NAJSKÔR OSLAVA V PARAGUAJI, POTOM FRAŠKA V ŠTRASBURGU

MARTIN MINAROVICH

Na poslednom summite minulého roka (19.12.) sa malo konečne rozhodnúť o osude 25 ročnej ságy pod menom obchodná dohoda EÚ-Mercosur, dokonca sa hovorilo že komisia ma nachystané lietadla na slávnostné podpisovanie do Brazílie, no nestalo sa tak. Talianska premiérka Meloni sa pridala do skupiny lídrov, ktorí mali výhrady voči samotnej dohode a vyžiadala si viac času na rozhodnutie. Takže lietadlá mohli vypnúť svoje motory a vrátiť sa naspäť do hangárov a čakať. Taliani využili svoj čas na premýšľanie a 9. januára spolu s ďalšími 20 členskými štátmi dali zelenú dohode a už sme sa všetci mohli tešiť na fotky z Asuncionu a formálne hlasovanie europarlamentu v marci by bolo poslednou bodkou za týmto príbehom čo trval štvrtstoročie. ([EURONEWS, 2025](#))

No to by musela byť iná doba a iná dohoda ako EÚ-Mercosur. Hneď po oznámení schválenia radou sa ozvali europoslanci a tým že chcú celú dohodu poslať na Európsky súdny dvor (ECJ). ([EURONEWS, 2026](#))

Deň pred hlasovaním europarlamentu, predsedníčka komisie von der Leyen v Davose posilnená úspechom z Južnej Ameriky, oznámila že EÚ sa podpíše s dohodou o voľnom obchode (Free Trade Agreement/FTA) s Indiou nazvanú matkou všetkých dohôd, s vidinou že EÚ sa znova stane svetovým ekonomickým lídrom, nezávislým od USA a Číny. ([EUROPEAN COMMISSION, 2026](#)) No to by musela byť iná doba a iná dohoda. V stredu 21. januára, štyri dni po slávnostnom podpise EÚ-Mercosur, európsky parlament odhlasoval oddialenie dohody s Južnou Amerikou a budeme si musieť počkať na rozhodnutie ECJ. Keďže súdy sú známe svojou rýchlosťou nám zostáva trpká pachuť toho že na nový trh s vyše 700 miliónmi zákazníkmi, podpora biznisu, zrušenie takmer všetkých ciel na export z EU a posilnenie EU ako svetového hráča sa odkladá. ([EURONEWS, 2026](#)) Aspoň farmári, ktorí prišli protestovať do Štrasburgu lebo uverili klamstvám o príchode toxického jedla z Latinskej Ameriky môžu oslavovať.

EU- MERCOSUR: NAJSKÔR OSLAVA V PARAGUAJI, POTOM FRAŠKAV ŠTRASBURGU

MARTIN MINAROVICH

Jedinou útechou po tomto zmätku môžu byť správa z minulého utorka, keď sa Európska komisia oznámila že priebežne podpísala obchodnú dohodu a ukončila rokovania s Indiou a jedine čo chýba je potvrdenie od členských štátov a európskeho parlamentu. Keďže táto dohoda neobsahuje ani zmienku o dovoze potravín do únie tak treba veriť že farmári nepôjdu na svojich traktoroch do Bruselu protestovať ale iba na svoje polia.
([EUROPEAN COMMISSION, 2026](#))

EU- MERCOSUR: NAJSKÔR OSLAVA V PARAGUAJI, POTOM FRAŠKAV ŠTRASBURGU

MARTIN MINAROVICH

KOMENTÁR AUTORA

“

Celá táto sága o podpisovaní obchodných dohôd má jedného víťaza a tým je slovenský eurokomisár Maroš Šefčovič, ktorý bol od nástupu do novej komisie schopný dokončiť rokovania s Merocurom, Indiou, a ešte bol aj schopný vyrokovať obchodnú dohodu, ktorá je tým najlepším z toho najhoršieho čo nám od D. Trumpa a jeho colnej politiky hrozilo. Týmto výkonomi si obhájil svoju Bruselskú prezývku “Mr. Fix it” a zaslúžene to bol práve on kto podpísal za Úniu obchodnú dohodu s Mercosurom. To, že na ovocie jeho práce si kvôli pár radikálnym poslancom v Európskom parlamente, vrátane aj tých zo strany, ktorá ho nominovala a ktorej predseda hlasoval na rade za túto dohodu, nespomenul takmer nik v širokej verejnosti, je smutné konštatovanie.

”

MARTIN MINAROVICH

Je študentom európskych štúdií na FSEV UK. Venuje sa fungovaniu EÚ a medzinárodných organizácii, európskym politikám a kolektívnej pamäti v štátoch strednej Európy.

